

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Det bliver jo ikke rigtigere af, at hr. Bernhard Baunsgaard gentager sine – skal vi sige det blidt – uenigheder om vores forslag, men det har vi ikke til debat her i dag, så det skal jeg lade ligge. Men hr. Bernhard Baunsgaard bekræfter, at de eneste – med de ganske få undtagelser fra sidste år – de eneste, der ellers bliver hjulpet af hans 3.500 kr.s regel, er folk med millionvillaerne, og dér står vi så: ejendommen skal være vurderet til mindst 800.000 kr., i de fleste tilfælde mindst 900.000 kr., ved 16. alm. vurdering, ellers bliver man slet ikke berørt af den regel.

Nu vi er ved det, bliver jeg nødt til lige at gendrive et argument, vi møder ude omkring i landet – jeg oplevede det forleden med hr. Niels Helveg Petersen – nemlig argumentet: ja men det var jo det samme, I var med til med den midlertidige ordning og 3.000 kr.s reglen sidste år. Nej, det er det altså ikke, af to grunde.

Den første grund er, at dengang var det ikke det samme vurderingsgrundlag, man havde, som det nu er. Det er jo både i 1979 og 1980 16. alm. vurdering. Der sker ikke nogen mærkelige spring dér. Det gjorde der forrige gang, for da gik man fra 15. til 16. alm. vurdering, og der var nogle ganske få, der, selv om gennemsnittet kun var 40 pct., havde en stigning på 140 pct., og derfor var der grund til at sætte ind. Det var den ene grund til, at det var anderledes.

Den anden grund til, at det var anderledes, er, at sidste gang undtog man lige præcis dem, der ved 16. alm. vurdering var oppe over 750.000 kr. Og dem, man undtog sidste gang, er lige præcis dem, som hr. Bernhard Baunsgaard hjælper denne gang.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, hr. Wilhjelm, og så lige dem, det drejer sig om for mig: pensionisterne. Det kan ikke hjælpe noget, at man griber den ene del af en sag og siger: sådan er det hele. Det er den argumentation, som nogle folk sydpå brugte, når de skulle forfølge en hel folketingsgruppe. Tag hele argumentet og vurder det i sammenhæng! Her har vi ved denne regel hjulpet nogle pensionister. For at jeg kunne få

reglen igennem, har jeg været nødt til at tage nogle med, som jeg ikke var voldsomt interesseret i, men om hvem man kan sige, det heller ikke er rimeligt, at de bliver udsat for et chok.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Må jeg sige til hr. Arne Bjerregaard, der taler om dengang venstre ikke ville være med: der er altså den forskel, hr. Arne Bjerregaard, at det forslag, vi nu står over for at skulle vedtage, intet merprovenu giver til staten, i hvert fald kun 5 mill. kr. Det, man dengang talte om, var et merprovenu til staten på adskillige hundrede millioner kr., når vi tog hele det område, som det dækkede.

Jeg vil gerne sige til hr. Kaj Hansen, som havde en vis sympati for forslaget om overskud: det er min opfattelse, at både overskud og lejeværdi må indgå i en samlet vurdering, når man skal til at overveje, hvordan man skal nedtrappe fradragsretten for renter af privat gæld. Det er nogle ting, som naturligvis hører sammen, for at man kan få den balance ud af det, som til sin tid skal stille ejerboligerne fornuftigt i forhold til andre.

Jeg skal ikke gå ind i en omtale af de enkelte ændringsforslag. Jeg tror ikke, jeg kan føje noget nyt til den debat, der har været. Men jeg har selvfølgelig med stor opmærksomhed lyttet til de bemærkninger, der er faldet om det positive i forslaget. Hr. Glistrup lagde for og var ligesom fadder til tanken; lidt senere meldte der sig en ny fadder, nemlig hr. Bernhard Baunsgaard, men det er sådan set underordnet. Det, der drejer sig om, er, at vi nu får løst det problem, som ganske rigtigt burde have været løst tidligere.

Jeg lyttede mig frem til – og det gælder ikke alene hr. Glistrup, det gælder de konservative, det gælder centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti – at de finder, dette er en væsentlig og positiv løsning. Men de vil ikke stemme for forslaget ved tredje behandling. Jeg er faktisk lidt forundret over den holdning, man her indtager. Der er intet merprovenu til staten. Der er en ændring i fordelingen, sådan at alle bliver behandlet rimeligt. Jeg mindes de mange gange, man i skatte- og afgiftsudvalget har diskuteret, hvordan man forenkler det danske skattesystem. Her er en